

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ชีววิทยาของสาหร่าย

สาหร่าย หมายถึง กลุ่มพืชที่มีโครงสร้างง่าย ๆ คือ ประกอบด้วยเซลล์เดียวหรือหลายเซลล์ แต่การเรียงตัวของเซลล์ไม่ซับซ้อน ไม่มีเนื้อเยื่อที่ทำหน้าที่เฉพาะ จึงไม่มีท่อลำเลียง ไม่มีราก ลำต้น และใบที่แท้จริง โครงสร้างของสาหร่ายทั้งหมด เรียกว่า ทัลลัส (thallus) สาหร่ายบางชนิดจัดเป็นแพลงค์ตอนพืชที่สามารถสังเคราะห์แสง ได้ด้วยร่องควัตถุนิคต่าง ๆ ดังนั้นในการแบ่งชนิดของสาหร่ายจึงแบ่งตามชนิดของร่องควัตถุ เช่น สาหร่ายสีเขียว สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน สาหร่ายสีแดง สาหร่ายสีน้ำตาล เป็นต้น (กาญจนภานุ, 2527)

สาหร่ายจัดเป็นพืชที่ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี จึงสามารถพบสาหร่ายได้ทั่วไป แต่ส่วนมากเจริญได้ดีในน้ำ สาหร่ายแต่ละชนิดจะเจริญได้ดีในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเฉพาะตัว และมีความทนทานต่อการการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ได้ดีไม่เท่ากัน สาหร่ายชนิดใดที่ปรับตัวได้ดีจึงสามารถ分布ได้ในแทนทุกแห่ง แต่บางชนิดจะพบเฉพาะในบางแห่งหรือบางถูกต้องที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมเท่านั้น (สม犹พ, 2525) อ้างโดย คงยิ (2539) บรรดาสาหร่ายทุกชนิดสาหร่ายสีเขียวและสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเป็นสาหร่ายที่พบมากที่สุดในแหล่งน้ำจืดทั่วไปทุกถูกต้อง

Anabaena สามารถจำแนกหมวดหมู่ตามหลัก อนุกรมวิธานดังนี้ ขั้นจำแนกโดย (Venkataraman, 1983)

Division Cyanophyta

Class Cyanophyceae

Order Nostocales

Family Nostocaceae

Genus Anabaena

Species *Anabaena siamensis*

Anabaena เป็นสาหร่ายที่มีขนาดเล็กมากต้องมองผ่านกล้องจุลทรรศน์จึงจะเห็นลักษณะเซลล์ พบมากในที่ที่มีน้ำขังและน้ำไหลเอ่ย มีลักษณะเซลล์เซ็นเดิวกับแบคทีเรียคือไม่มีเยื่อหุ้มนิวเคลียส ผนังเซลล์บาง มี 3 ชั้นชั้นในเป็นชั้นที่บางประกอบด้วย เซลลูโลส ชั้นกลางเป็นสารพากเพคติน ส่วนชั้นนอกสุดเป็นสารเมือกเจลาติน ซึ่งเป็นชั้นที่เรียกว่า ปลอกหุ้มหรือชีท ภายในเซลล์จะมีโครมาตินกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปและพบมากบริเวณกลางเซลล์ ไม่มีเยื่อหุ้มนิวเคลียสและไม่มีนิวเคลียส ในนิวเคลียสไม่มีเอนไซม์เบรนหุ้ม นอกจากนี้ยังมีสารสีเขียวคือคลอโรฟิลล์เอ และยังมีสารสีน้ำเงิน (phycocyanin) และสารสีแดง (phycoerythrin) เป็นรงค์ตุที่สำคัญในการสังเคราะห์แสง อยู่ในอันดับ Nostocalase มีลักษณะเป็นเส้นสายไม่แตกแขนง สร้างเชเทอโรซีสต์ภายในเส้นสายเรียกว่า อินเตอร์คาลารี เชเทอโรซีสต์ (Intercalary heterocyst) และหรืออะคินิท บริเวณตำแหน่งปลายของเส้นสาย (Lee ,1995) ถ้างโดย วันเพ็ญ (2549) มีการสร้างสารเมือกหรือชีทมาห่อหุ้มผนังเซลล์ชั้นนอกซึ่งเป็นชั้นที่ช่วยให้เซลล์ยึดตื้อกันเป็นสาย (Mauseth , 1991) ถ้างโดย วันเพ็ญ (2549) เป็นลักษณะเซลล์เรียงแนวเดียว เรียกว่าไตรโครม(Trichome) (Lee ,1995) ถ้างโดย วันเพ็ญ (2549)

2.2 องค์ประกอบของ *Anabaena*

2.2.1 ผนังเซลล์และชีท

ผนังเซลล์ของ *Anabaena* มี 3 ชั้นชั้นในเป็นชั้นที่บางประกอบด้วย เซลลูโลส ชั้นกลางเป็นสารพากเพคติน ส่วนชั้นนอกสุดเป็นสารเมือกเจลาติน ซึ่งเป็นชั้นที่เรียกว่า ปลอกหุ้มหรือชีท มีสารพากเซมิเซลลูโลสปนอยู่กับพากเพคติน ซึ่งอาจจะไม่มีสี จึงทำให้มองไม่ค่อยชัด (Prescott,1978) ถ้างโดย ยุวารี (2549) ชีทมีหนาที่ป้องกันเซลล์ไม่ให้แห้ง รวมทั้งช่วยทำให้ *Anabaena* เกิดการเคลื่อนที่แบบลื่นไถล ปลายไตรโครมสามารถเคลื่อนไหวเป็นคลื่นช้าๆได้ด้วย (Lee ,1995) ถ้างโดย วันเพ็ญ (2549)

2.2.2 โพร์โทพลาสซึม

โพร์โทพลาสซึมของ *Anabaena* บริเวณกลางเซลล์จะมีสายของ ดี เอ็น เอ ซึ่งไม่มีโปรตีนชีสโตน (Lee ,1995) ถ้างโดย วันเพ็ญ (2549) โพร์โทพลาสซึมประกอบด้วย ชั้น ไกลาคอยด์และมีการรวมกับโครงสร้างไฟโครบิลิโซม (phycobilisome) อยู่บน ไกลาคอยด์ ซึ่งเป็นไฟโครบิลิโพรตีน(phycobiliproteins) และมีไกโอล โคเจนแกรนูล (glycogen granules) บริเวณกลางเซลล์ยังมีไร โบ โซนขนาด 70 μ อยู่อย่างหนาแน่น ไม่มีนิวเคลียส ไม่มีเยื่อหุ้มนิวเคลียสและไม่มีกระบวนการ ไม้โทชีส(Bold and et al.1980) ถ้างโดย วันเพ็ญ (2549)

2.2.3 แก๊สแวรคิวโอล

แก๊สแวรคิวโอล ประกอบด้วยถุงแก๊สและเป็นหลอดกลวงที่มีปลายปิด เมื่อตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์มีลักษณะเป็นเม็ดเล็กๆกระหายอยู่ทั่วไป มีสีเหลืองแกมเขียว ถ้ากำลังขยายตัวจะมีสีดำแต่ถ้ากำลังขยายสูงจะมีสีแดง เนื่องจากการสะท้อนแสง (Smith,1950) ถ้าโดย วันเพ็ญ (2549) เยื่อที่ห่อหุ้มถุงแก๊สประกอบด้วยโปรตีนเป็นเยื่อที่แข็งแรงภายในมีแก๊สบรรจุอยู่ มีแรงดันประมาณ 1 บาร์ หากเป็นเยื่อที่ยอมให้แก๊สผ่านเข้าออกแต่ไม่ยอมให้น้ำผ่านเข้า ภายในมีแก๊สออกซิเจนเพื่อใช้ในการหายใจและช่วยให้เซลล์ลอกตัว ลดความเข้มของแสง (Lee ,1995) ถ้าโดย วันเพ็ญ (2549) โดย *Anabaena* จะใช้แก๊สแวรคิวโอลเป็นทุนเดิมโดยโดยครั้งแรก *Anabaena* จะจนน้ำเมื่อมีการสร้างแก๊สแวรคิวโอลขึ้นจึงจะลอกอยู่ขึ้นอยู่ใกล้ผิวน้ำ เป็นจำนวนมากมีผลทำให้เกิดการบลูม (bloom) ซึ่งภายในแวรคิวโอลจะมีออกซิเจนเป็นส่วนน้อยส่วนใหญ่จะเป็นพวกในตอเรเจนหรือสารประกอบในตอเรเจน (Mauseth ,1991) ถ้าโดย วันเพ็ญ (2549)

2.2.4 เอเทอโรซีสต์ (Heterocyst)

เป็นส่วนของเซลล์ที่มีเอนไซม์ในตอเรจีนส ซึ่งจะเร่งปฏิกิริยาการเปลี่ยน dinitrogen (N_2) ไปเป็น ammonia (NH_3) ในสภาพไร้ออกซิเจน ลักษณะของ heterocyst จะมีความแตกต่างจากเซลล์ปกติ โดยมีผนังเซลล์หนาและมีชั้นของ ไกลโคไลปิด (glycolipid) อยู่ด้านใน ซึ่งเชื่อว่าจะช่วยลดอัตราการแพร่ของออกซิเจน เข้าสู่ภายในทำให้ heterocyst เป็นเซลล์ที่สามารถเกิดกระบวนการตรึงไนโตรเจนได้ การเปลี่ยนไนโตรเจนไปเป็นแอมโมเนีย เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยพลังงานจาก ATP โดยโนมเลกุลของเอนไซม์ในตอเรจีนส ซึ่งเป็นเอนไซม์คอมเพล็กซ์ที่ประกอบด้วย iron-sulfurproteins สองหน่วย (แต่ละหน่วยไม่สามารถทำงานได้โดยอิสระ) เมื่อโปรตีนทั้งสองส่วนทำงานด้วยกันก็จะสามารถเกิดการเร่งปฏิกิริยาได้อย่างไรก็ตามเอนไซม์ดังกล่าวจะทำงานได้เฉพาะในสภาพไม่มีออกซิเจนภายในเซลล์ heterocyst จึงไม่พบรอบนการสังเคราะห์แสงส่วน photocystem II มีการแยกโนมเลกุลของน้ำออกเป็นโปรตอรอนและออกซิเจน (Bold and et al.1980) ถ้าโดย วันเพ็ญ (2549) ซึ่งช่วยป้องกันแสงโดยการหักเหของแสงและสะท้อนแสงให้แสงกระชับกระจายออกไปเป็นการป้องกันโครงสร้างที่ไวต่อแสงไม่ให้เป็นอันตราย คุณภาพในการป้องกันแสงขึ้นอยู่กับแก๊สที่บรรจุอยู่ภายในถุงแก๊สว่ามีครรชนีการหักเหต่ำกว่าส่วนของไออกซิเจนที่อยู่โดยรอบ (Lee ,1995) ถ้าโดย วันเพ็ญ (2549)

2.2.5 อาหารที่เก็บสะสม

อาหารที่เก็บสะสมเป็นพวකการ์โบไไซเดรต ได้แก่ แบงซิยาโนไฟซิน (cyanophycin starch) ซึ่งเป็นคาร์โบไไซเดรตในรูปไซยาโนไฟซินแกรนูล กระจายอยู่ในชั้นโคลิโนพลาสติกจากน้ำมัน (ยุวดี ,2548)

2.2.6 การสืบพันธุ์

เป็นการสืบพันธุ์แบบไม่ออาศัยเพศ โดยการแตกหักเป็นท่อน (filamentation) *Anabaena* จะจะเจริญเติบโตเป็นสายยาวต่อๆไปโดยไม่จำกัด ความยาว แต่ส่วนมากมักจะขาดเป็นท่อนก่อนที่จะยาวกินไป ซึ่งการแตกหักเป็นท่อนอาจเนื่องมาจากมีสัตว์น้ำมากระแทกโดยแรงกระแสน้ำพัด เกิดจากเซลล์ไดเชลล์หนึ่งภายในสายเซลล์นั้นเกิดตายลงจึงทำให้เซลล์นั้นว่างเปล่า มีแต่ผนังเซลล์อย่างเดียว เป็นจุดอ่อนทำให้สายเซลล์นั้นขาด ได้ง่ายเมื่อมีอะไรกระแทบเข้า ไม่ว่าสายเซลล์จะขาดออกจากกันโดยวิธีใดก็ตาม เมื่อมันขาดออกจากกันแล้ว แต่ละท่อนเรียกว่า ชอร์โนโกเนียม(hormogonium) สามารถเติบโตออกเซลล์ใหม่ออกไปได้อีก (ยุวดี ,2548)

2.2.7 อะคินีท(Akinetes)

อะคินีท(Akinetes) เจริญมาจากเซลล์ปกติ เริ่มจากการขยายตัวของเซลล์ทำให้เซลล์มีขนาดใหญ่ขึ้น รูปร่างของอะคินีทเป็นทรงกลมหรือเซลล์ยาวมีสิ่น้ำตาลหรือเหลือง (จิตต์, 2524) ถ้างโดย วันเพลย์ (2549) สำหรับแอนานิโนจะสร้างทรงกล่างเซลล์ติดกันເຫດໂຕ อะคินีทมีระบบพักตัวที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ได้ เช่น อะคินีಥอง *Anabaena* ที่มีอายุมากถึง 64 ปีซึ่งจะอยู่กันแหล่งน้ำยังสามารถอกได้เป็นการแสดงให้เห็นว่าอะคินีทมีความสามารถในการอยู่รอด ได้ มีการพักตัวในระยะที่ยาวนาน โดยเฉพาะในฤดูหนาวที่มีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม แล้วก็สามารถอกได้ใหม่เป็นเซลล์ปกติในฤดูใบไม้ผลิ (Lee ,1995) ถ้างโดย วันเพลย์ (2549)

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการติ่งในโตรเจนของ *Anabaena*

2.3.1 ปัจจัยทางกายภาพ

2.3.1.1 แสงโดยทั่วไป *Anabaena* สามารถอยู่ได้ในความเข้มแสง 400-700 นาโนเมตร โดยทั่วไปจะเคลื่อนที่แบบลิ้นไถ และจะเคลื่อนที่ขึ้ลงในแนวเดิมเพื่อปรับระดับความ

ลักษณะของบริเวณที่อยู่อาศัยให้สามารถรับแสงได้เพื่อเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

2.3.1.2 อุณหภูมิ *Anabaena* สามารถเจริญเติบโตและตรึงไนโตรเจนได้ดีโดยมีอุณหภูมิที่เหมาะสมสมระหว่าง 30-40 องศาเซลเซียส ดังนั้นอุณหภูมนี้จึงมีได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตของ *Anabaena* แต่อย่างไร (Lee,1995) อ้างโดย วันเพ็ญ (2549)

2.3.2 ปัจจัยทางเคมี

2.3.2.1 ความเป็นกรด-เบสเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของ *Anabaena* ความสามารถในการเจริญเติบโต และการตรึงไนโตรเจน *Anabaena* เจริญเติบโตได้ดีในสภาพที่เป็น กรด-เบส แต่เจริญเติบโตได้ดีที่สุดที่ 8-10

2.3.2.2 การให้และรับอิเล็กตรอน(ออกซิเจน) (oxidation-reduction potential,redox potential) เนื่องจากการตรึงไนโตรเจนของ *Anabaena* เกิดขึ้นในสภาพไร้ออกซิเจน การให้-รับอิเล็กตรอนภายในระบบปฏิเสธจึงมีความสำคัญภายใต้สภาพการให้อิเล็กตรอน *Anabaena* จะใช้พลังงานน้อยกว่าในการรักษาสภาพที่เหมาะสมต่อการตรึงไนโตรเจนในการสร้างเชโยโรซีสต์

2.3.2.3 ธาตุอาหารเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและการดำเนินกิจกรรมของ *Anabaena* ธาตุฟอสฟอรัสและไนโตรเจนเป็นปัจจัยสำคัญของการเจริญเติบโตในขณะที่ธาตุเหล็กและโนลิบดินนั้นเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินการตรึงไนโตรเจนเนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเอนไซม์

2.3.2.4 สารเคมีทางการเกษตร สารกำจัดวัชพืชและสารเคมีทางการเกษตรอื่นๆ มีผลต่อการเจริญเติบโตและการตรึงไนโตรเจนอย่างแตกต่างหากหลาย แต่ก็จัดได้ว่า *Anabaena* มีความทนทานต่อสารกำจัดวัชพืชกลุ่มที่ออกฤทธิ์บนกระบวนการสังเคราะห์แสงมากกว่าวัชพืชที่มีระบบห่อลำเดียง นอกจากนี้ยังมีความทนทานต่อสารกำจัดวัชพืชที่ออกฤทธิ์คล้ายชอร์โนน เช่น ทู โฟร์-ดี (24-D) หรือกลุ่มฟินอคไซด์ (phynoxys) (Lee,1995) อ้างโดย วันเพ็ญ (2549)

2.3.3 ปัจจัยทางชีวภาพ

ปรสิต คู่แข่ง และผู้บริโภค (Parasite,competitor and grazer) เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตั้งตัว การเจริญเติบโตและการแพร่กระจายของ *Anabaena* ปรสิตของสาหร่าย *Anabaena* มีทั้งแบคทีเรีย และรา รวมถึงไวรัส (cyanophage) แบคทีเรีย *Cytophaga* sp. ที่มีความหนาแน่น 10^5 เซลล์ต่อมิลลิลิตร และแบคทีเรีย *Alcaligenes* sp. ความเข้มข้น 10^8 เซลล์

ต่อมิลลิลิตร ทำให้ *Anabaena* ลดจำนวนลงและตายหมดภายใน 3 วัน (Lee, 1995) อ้างโดยวันเพ็ญ (2549)

2.4 ประโยชน์ของสาหร่าย *Anabaena*

สาหร่ายสีน้ำเงินแกมน้ำเงิน (Blue green algae) รู้จักกันแพร่หลายในแง่ของการใช้เป็นปุ๋ยชีวภาพ จากการวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พบว่า สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินในนาข้าวบางชนิดสามารถครองในโตรเจนในอากาศให้เป็นสารประกอบในโตรเจน เช่น แอนโนเนียม ทำให้ข้าวเจริญเติบโต ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ *Anabaena* sp. และ *Nostoc* sp. พันธุ์ที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยพับในประเทศและให้ผลผลิตดี มีเชื่อว่า *Anabaena siamensis* โดยทั่วไป *Anabaena* มีประโยชน์ดังนี้ (บัญญัติ, 2525) อ้างโดย ประเสริฐ (2536)

2.4.1 *Anabaena* ช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้แก่ดิน การสังเคราะห์แสงทำให้ *Anabaena* สามารถสร้างอินทรีย์วัตถุจากอนินทรีย์สาร โดยเปลี่ยนคาร์บอน dioxide ให้ออกไซด์ในอากาศให้เป็นสารประกอบคาร์บอนไฮเดรต เป็นผลให้ปริมาณของอินทรีย์คาร์บอนในดินเพิ่มมากขึ้น

2.4.2 มีการปลดปล่อยออกซิเจนให้แก่รากพืชซึ่งมีประโยชน์ในแง่การป้องกันโรคที่เกิดกับรากพืชเมื่อออยู่ในสภาพไร้ออกซิเจน

2.4.3 มีการปลดปล่อยสารคล้ายฮอร์โมน (hormone-like) กระตุ้นการเจริญเติบโตให้กับพืช ช่วยให้พืชมีการเจริญเติบโตได้ดี แข็งแรง และทนต่อโรคมากขึ้น

2.4.4 ชีวมวลของสาหร่าย *Anabaena* เป็นอินทรีย์วัตถุที่ช่วยให้ออนุภาคคิดเหตุกันได้ดี ส่งผลให้คิดนิ่วโครงสร้างที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชและส่งเสริมจุลินทรีย์ในดิน

2.4.5 อิทธิพลต่อการจับตัวกันเป็นก้อนของเม็ดคิดนิ่วเมื่อเม็ดคิดนิ่วจับตัวกันเป็นก้อน จะมีผลต่ออัตราการซึมของน้ำ การถ่ายเทอากาศและอุณหภูมิดินที่ดีขึ้น

2.4.6 การ bloom ของสาหร่าย *Anabaena* ซึ่งเกิดขึ้นในน้ำใช้ประโยชน์เป็นเหมือนปุ๋ยพืชสดเพราะมีไนโตรเจนและฟอสฟอรัสอยู่ในปริมาณสูงมาก เมื่อเอาสาหร่ายที่ bloom ซึ่งแห้งแล้วใส่ลงในดินที่ปลูกอ้อมจะเพิ่มผลผลิตอ้อยให้มากขึ้นจนเห็นได้ชัด

2.4.7 เป็นอาหารของปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ในน้ำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะกลับกลายเป็นอาหารของคนต่อไป

2.5 ถั่วเหลือง

2.5.1 สักษณะทั่วไปของถั่วเหลือง

ถั่วเหลืองมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ คือ Glycine max (L.) Merrill สามารถจำแนกหมวดหมู่ตามหลักอนุกรมวิธานดังนี้ (Bold and Wynne. 1985) ข้างโดย จีระพรรณ (2536)

Kingdom Plantae

Division Anthophyta

Class Dicotyledonae

Order Rosales

Genus Glycine

Species *Glycine max*

ถั่วเหลืองมีถิ่นกำเนิดในเอเชียตะวันออก ในแต่ละวันออกของประเทศไทยจำนวน โครโนโซน (2n) ของ *Glycine max* เท่ากับ 40 ซึ่งเท่ากับ *Glycine ussuriensis* ซึ่งเป็นบรรพบุรุษ

2.5.2 องค์ประกอบของสารอาหารในถั่วเหลือง

จากการศึกษาคุณค่าทางโภชนาการของถั่วเหลืองของ (วลัย และคณะ, 2527) ข้างโดย อิศรากรณ์ (2540) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2.4 คุณค่าทางโภชนาการของถั่วเหลือง เนื้อถั่วเหลืองและนมถั่วเหลืองในส่วนที่กินได้ 100 กรัม

ชนิดอาหาร	พลังงาน (กรัม)	ความชื้น (กรัม)	โปรตีน (กรัม)	ไขมัน (กรัม)	คาร์โบไฮเดรต (กรัม)	กากระดูก (กรัม)	เต้า (กรัม)
ถั่วเหลือง แห้ง	375	7.7	45.8	10.5	24.4	6.0	5.6
ถั่วเหลืองต้ม	143	62.4	16.1	4.8	8.9	6.0	1.9
เนื้อหรือ กาก ถั่วเหลืองน้ำ	73	80.6	6.6	1.5	8.2	2.2	1.0
นมถั่วเหลือง	55	85.2	2.8	1.4	7.1	-	0.4

2.5.3 ผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง

ปัจจุบันมีการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากถั่วเหลืองทดแทนอาหาร โปรตีนจากเนื้อสัตว์ ซึ่งมีค่าแพงก์มาก และยังเป็นการส่งเสริมอาชีพการทำผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง อีกด้วย ซึ่งผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลืองแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ผ่านการหมัก ได้แก่ นมถั่วเหลือง เต้าหู้ เต้าวย ถั่วอก แบงถั่วเหลืองชนิดไข่มันเต้ม เป็นต้น
2. ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการหมัก ได้แก่ ซีอิ๊ว เต้าเจี้ยว เต้าหู้ยี้ ซอสปรุงรส เป็นต้น (สมชาย , 2532) อ้างโดย จีระพรรณ (2536)

การทำผลิตภัณฑ์เหล่านี้ สามารถทำได้ตั้งแต่อุดสาหกรรมในครัวเรือนจนถึงอุดสาหกรรมขนาดใหญ่ อุดสาหกรรมที่มีการส่งเสริมกันอย่างแพร่หลายทำได้ง่าย ราคาถูก และมีโปรตีนสูง ได้แก่ การทำนมถั่วเหลือง ซึ่งสามารถใช้เป็นอาหารเสริมแทนนมวัวได้ (วันชัย , 2527) อ้างโดย จีระพรรณ (2536)

ในประเทศไทยและประเทศอินโดนีเซีย มีการใช้นมถั่วเหลืองแทนนมวัวสำหรับทารกและเด็กบริโภคจำนวนมากแล้ว โดยมีการปรับคุณค่าอาหารให้ใกล้เคียงกับนมวัวและนมมารดา ส่วนในประเทศไทยมีการใช้นมถั่วเหลืองเดี่ยงเด็กทารกแทนนมวัว เช่นเดียวกับซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่ามีเด็กประมาณร้อยละ 7.5 ของเด็กทั้งหมดในประเทศไทยที่มีอาการแพ้นมวัว(ฝ่ายวิชาการธนาคารกลางไทย, 2533) อ้างโดย จีระพรรณ (2536) สำหรับประเทศไทยซึ่งคนไทยยังขาดน้ำย่อยแลคโตส (lactose) ที่จะย่อยน้ำตาลแลคโตส (lactose) ซึ่งเป็นคาร์โบไฮเดรตชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในนมวัว จึงสามารถใช้นมถั่วเหลืองมาบริโภคแทนนมวัวได้ เช่นเดียวกับน้ำดื่มน้ำนมวัว โดยเฉพาะนักเรียนประถมศึกษาในเขตชนบท ซึ่งได้รับอาหารไม่เพียงพอและยังขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกายและสมอง ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) จึงกำหนดโครงการอาหารกลางวันเป็นนโยบายให้ทุกโรงเรียนนำไปปฏิบัติ โดยให้มีการจัดโครงการนมถั่วเหลืองเป็นอาหารเสริมให้กับนักเรียน มีการสนับสนุนด้านงบประมาณ และด้านวิชาการเป็นทุนดำเนินงานเนื่องจากรับประทานอาหารที่มีคุณภาพจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้มีสุขภาพดีทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ และด้านสติปัญญา (วิวัฒน์ , 2533) อ้างโดย จีระพรรณ (2536)

2.5.4 ประโยชน์ของถั่วเหลือง

ถั่วเหลืองมีประโยชน์อย่างมากต่อมนุษย์ ได้แก่ (อภิพรณ , 2533) จังโดย อิศรากรณ์ (2540)

1. อาหารชาวโลก (soybean: food of the world) ในปัจจุบันบทบาทของถั่วเหลืองในฐานของอาหารที่มีคุณค่า เป็นพืชให้โปรตีนและน้ำมันสูง โดยมีน้ำมันร้อยละ 19 และโปรตีนร้อยละ 45 ในเมล็ด

2. ถั่วเหลืองเป็นอาหารในครอบครัว ในແແນເອເຊີຍ ອາຫາຣຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບຈາກຄ້ວ່າເຫຼືອງ ໄດ້ແກ່ ນໍາເຕັ້ງໜີ ເຕັ້ງໜີນິດຕ່າງໆ ເຕັ້ງເຈິ່ງ ມີໂຫຼ ຜົ້ວ່າມີສຳຄັນຕ່າງໆ ຜົ້ວ່າມີສຳຄັນຫາໄດ້ທ່ວ່າໄປໃນປະເທດຈິນ ຜູ້ປຸ່ນ ເກາຫລີຫຼືອໃນປະເທດໄທຢ ອາຫາຣຕ່າງໆ ແລ້ວນີ້ທຳຈາກເມັດຄ້ວ່າເຫຼືອງ ໂດຍຕຽບ ໂດຍກາຣຕົມ ນຶ່ງ ຮ້ອ່ອມນັກເສີບກ່ອນ

3. ຄ້ວ່າເຫຼືອງອາຫາຣສໍາຮັບເລື່ອງສັຕວີ (soybean : meal in animal feeding) ກສີກຣນິຍນ ໃຫ້ເມັດຄ້ວ່າເຫຼືອງດົບຫຼືອເມັດຄ້ວ່າເຫຼືອງດົບດົກແກ່ປະສຸດຕົວໂດຍທ່ວ່າໄປ ສໍາຮັບໃນສັຕວີທີ່ໄມ່ເຄື່ຂາເລື້ອງ (non – ruminant animal) ເຊັ່ນ ສຸກຣ ເອນໄຊມ໌ທີ່ປິຈິນນີ້ຈະທຳໃຫ້ສຸກຣໄມ່ສາມາດຍ່ອຍອາຫາຣຄ້ວ່າເຫຼືອງໄດ້ ທຳໃຫ້ຮ່າງກາຍໄນ່ໄດ້ຮັບໂປຣຕິນເຕີມທີ່

2.5.5 กระบวนการทำนมถั่วเหลือง

- กรรมวิธีการผลิตนมถั่วเหลืองมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน โดยเริ่มจากแบบง่ายๆ ที่ทำเป็นอุดสาหกรรมครอบครัวหรือในโรงเรียน จนถึงการผลิตเป็นอุดสาหกรรมในโรงงานที่มีการใช้เครื่องจักรมากขึ้น มีการเติมแต่งสารที่ให้คุณค่าทางอาหารเพิ่มขึ้น และมีการผ่านกระบวนการฆ่าเชื้ออุติโนมิทรีย์ต่างๆ ทำให้เก็บได้ยาวนานขึ้น เช่น การทำนมถั่วเหลือง เข้มข้น บรรจุกระป๋อง จากถั่วเหลืองทั้งเมล็ด ดังภาพประกอบ (ดัดแปลงจาก สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2527) จังโดย อิศรากรณ์ (2540)

ภาพที่ 2.5 กระบวนการผลิตนมถั่วเหลือง (สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2527) ข้างโดย อิศราภรณ์ (2540)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนภานุ ลิ่วนโนมนต์ (2514) ศึกษาขนาด รูปร่าง การสร้างจำนวน heterocyst การเจริญของสายเซลล์ของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน ในสกุล *Anabaena* เมื่อนำมาเลี้ยงในอาหารผสมที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปไนเตรท, แอมโมเนีย และอาหารผสมที่ไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ จากผลการทดลองปรากฏว่า *Anabaena* จะเจริญได้ดีที่สุดในอาหารผสมที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปแอมโมเนียจะทำให้จำนวน heterocyst ลดลงอย่างรวดเร็ว ส่วนองค์ประกอบในรูปของไนเตรทพบว่าจะเจริญได้ดีที่สุดในอาหารผสมที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปไนเตรท และจะเจริญเติบโตน้อยที่สุด ถ้าไม่ค่อยพนการแบ่งเซลล์ในอาหารผสมที่ไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ ในเรื่องขนาดของ heterocyst พบร่วมขนาดใหญ่ขึ้นตามระยะเวลาที่ทำการทดลอง ไม่ว่าจะเลี้ยงในอาหารผสมที่มีหรือไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ สำหรับอาหารผสมที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบเมื่อเริ่มการทดลอง heterocyst มีขนาด 6.59 μ ยาว 7.2 μ และในวันสุดท้ายที่ทำการทดลอง (วันที่ 21 ของการทดลอง) heterocyst มีขนาดกว้าง 8.42 μ ยาว 9.07 μ ส่วน *Anabaena* ที่เลี้ยงในอาหารผสมที่ไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบขนาดของ heterocyst เมื่อเริ่มการทดลอง กว้าง 7.20 μ 7.98 μ และในวันสุดท้ายของการทดลอง กว้าง 8.09 μ ยาว 9.41 μ ส่วนรูปร่างของ heterocyst นั้นจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง การสร้าง heterocyst ของ *Anabaena* จะเกิดขึ้นเมื่อไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในอาหารผสม

- จันทนา สุขปรีดี และบพิช จากรพันธ์ (2514) ได้ศึกษาขนาด การสร้าง heterocyst ของ *Anabaena* sp. เมื่อเลี้ยงในอาหารผสมที่มี Nitrogen และไม่มี Nitrogen เป็นองค์ประกอบผลการทดลองปรากฏว่า *Anabaena* ที่เลี้ยงในอาหารผสมที่ไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ heterocyst จะเพิ่มขึ้นจากเซลล์ธรรมชาติจำนวนมากและเพิ่มขึ้นสูงสุดในวันที่ 4 การสร้าง heterocyst จะขึ้นอยู่กับรูปต่างๆ ของไนโตรเจนในอาหารผสมคือ อาหารที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปแอมโมเนียทำให้ heterocyst ลดลงอย่างรวดเร็ว ในไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปไนเตรท heterocyst ลดลงแต่ไม่รวดเร็ว ในไนโตรเจนจากบรรยายกาศ heterocyst จะไม่เปลี่ยนแปลง การเจริญเติบโตของ *Anabaena* จะเจริญได้ดีที่สุดในอาหารผสมที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปแอมโมเนีย รองลงมาคือ ในไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบในรูปไนเตรท และไม่ค่อยพนการแบ่งเซลล์ในอาหารที่ไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ ในเรื่องขนาดของ heterocyst พบร่วมขนาดใหญ่ขึ้นตามระยะเวลาที่ทำการ

ทดลอง การสร้าง heterocyst ของ *Anabaena* จะเกิดขึ้นในอาหารที่ไม่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ

จิระพรณ สุขศรีงาม (2536) การเพาะเลี้ยงสาหร่ายสไปรูลินาในของเสียอุตสาหกรรมพื้นบ้าน 3 ประเภท คือ น้ำทิ้งอุตสาหกรรมการผลิตเส้นหมี่กวยเตี๋ยว น้ำทิ้งอุตสาหกรรมการผลิตแป้งขนมจีนและน้ำสักดจากถั่วเหลืองในน้ำนมอุตสาหกรรมถั่วเหลืองมาใช้เป็นแหล่งอาหารราคาถูกในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายสไปรูลินา โดยศึกษาด้านการเจริญเติบโตและปริมาณโปรตีน ในระดับความเข้มข้นและช่วงเวลาต่างๆ กัน จากการศึกษาพบว่าสาหร่ายสไปรูลินาเจริญเติบโตได้ดีที่สุด เมื่อเพาะเลี้ยงในอุตสาหกรรมการผลิตเส้นหมี่กวยเตี๋ยวที่ระดับความเข้มข้น 35 เปอร์เซ็นต์ เป็นเวลา 2 วัน ส่วนน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมการผลิตแป้งขนมจีนนั้น สาหร่ายสไปรูลินาเจริญเติบโตได้ดีที่สุด ในน้ำทิ้งที่ได้จากการอนน้ำแป้งที่ระดับเปอร์เซ็นต์ 20 เป็นเวลา 10 วัน สาหร่ายสไปรูลินาเจริญเติบโตได้ดีที่สุดในน้ำสักดจากถั่วเหลืองในอุตสาหกรรมนมถั่วเหลือง โดยพบว่าเจริญเติบโตได้ดีที่สุดในน้ำสักดจากถั่วเหลืองที่เติมอาหารสูตร Zarrouk ลงไปในอัตราส่วน 1:3 เวลา 12 วัน ผลการวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนของสาหร่ายสไปรูลินา เมื่อทำการเพาะเลี้ยงในน้ำเสียจากอุตสาหกรรมทั้ง 3 ประเภท เป็นเวลา 8-10 พบร้าสาหร่ายที่เพาะเลี้ยงในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมการผลิตแป้งขนมจีนมีปริมาณมากกว่า สาหร่ายที่เพาะเลี้ยงในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมการผลิตเส้นหมี่กวยเตี๋ยวและสาหร่ายที่เพาะเลี้ยงในน้ำสักดจากถั่วเหลืองจากอุตสาหกรรมนมถั่วเหลือง

จนเจน ทาสีลา (2537) ได้เพาะเลี้ยงสาหร่ายสไปรูลินา (*Spirulina platensis*) ในน้ำจากการถั่วเหลืองซึ่งในการศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเบริญเทียบการเจริญเติบโตและโปรตีนของสาหร่ายสไปรูลินาที่เพาะเลี้ยงในน้ำจากการถั่วเหลืองผสมสูตรอาหาร Zarrouk ในระดับความเข้มข้นต่างๆ กัน ผลการทดลองปรากฏว่า

- สาหร่ายที่เพาะเลี้ยงในอาหารต่างชนิดกันมีการเจริญเติบโตต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกช่วงระยะเวลาวัด โดยสาหร่ายสไปรูลินาที่เพาะเลี้ยงในอาหารชนิดที่ 3 และอาหารชนิดที่ 4 มีการเจริญเติบโตมากกว่าอาหารชนิดอื่นๆ และทำให้สาหร่ายมีการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นสูงสุดในวันที่ 12 โดยมีน้ำหนักแห้งเท่ากับ 1564.42 มิลลิกรัมต่อลิตร และ 1572.61 มิลลิกรัมต่อลิตร

2. สาหร่ายสไปรูลินาที่มีการเจริญเติบโตมากที่สุดในอาหารเพาะเลี้ยงต่างกันในช่วงระยะเวลาต่างกันมีปริมาณโปรตีนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอาหารชนิดที่ 3 เพาะเลี้ยงนาน 2 วัน ทำให้สาหร่ายมีปริมาณโปรตีนมากที่สุด (ร้อยละ 31.11) รองลงมาเป็นอาหารชนิดที่ 4 เพาะเลี้ยงนาน 14 วัน (ร้อยละ 20.23) และ 12 วัน (ร้อยละ 17.94) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY